Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 15, No 1 (1964)

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΠΙΖΩΟΤΙΩΝ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Ι. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

doi: [10.12681/jhvms.18697](https://doi.org/10.12681/jhvms.18697)

Copyright © 2018, Ι. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΚΑΡΔΑΣΗΣ Ι. (1964). ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΠΙΖΩΟΤΙΩΝ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 15(1), 159-173. <https://doi.org/10.12681/jhvms.18697>

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΠΙΖΩΟΤΙΩΝ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Υ π ό

Ι. ΚΑΡΔΑΣΗ

Μετά τὸν περιορισμὸν τῶν μεγάλων ἐπιζωοτιῶν καὶ θανατηφόρων νοσημάτων, ὡς εἶναι ἡ περιπνευμονία καὶ ἡ Πανώλης τῶν βοοειδῶν, ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς ἀποτελεῖ σήμερον τὸ σοβαρώτερον πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν αἱ Κτηνιατρικαὶ Ὑπηρεσίαι ὅλων τῶν Κρατῶν τοῦ κόσμου. Ἀπόδειξιν περὶ τούτου μᾶς παρέχουν ἡ Ἱδρυσις εἰδικῶν ἐπιτροπῶν ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τοὺς Διεθνεῖς Ὁργανισμοὺς F.A.O. O.I.E., Παναμερικανικῆς Ὁργανώσεως Ὑγείας, τὰ πολλὰ ἐτήσια εἰδικὰ συνέδρια ἐπὶ τῆς νόσου καὶ τέλος ἡ Ἱδρυσις καὶ λειτουργία εἰς τὰς πλείστας χώρας, εἰδικῶν Ἰνστιτούτων διὰ τὴν μελέτην τοῦ ἰοῦ μόνον τῆς νόσου (PLUM-ISLAND, PIRBRIGHT, TUBIGEN κ.λ.π.).

Ἡ Ἑλλάς, καθ' ὅλα σχεδὸν τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη, ἐδέχθη πλείστας εἰσβολὰς Ἀφθώδους Πυρετοῦ, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων ἐξειλήχθησαν εἰς σοβαρὰς ἐπιζωοτίας, ἰδίᾳ κατὰ τὰ ἔτη 1951, 1956 καὶ 1963. Τὰς εἰσβολὰς αὐτὰς καὶ τὰς ἐν συνεχείᾳ δημιουργηθείσας ἐπιζωοτίας τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὴν χώραν μας θὰ προσπαθῇσωμεν νὰ ἀναλύσωμεν ἐνταῦτα, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως, ἐν συνεχείᾳ ἀντλήσωμεν χρήσιμα διδάγματα διὰ τὸ μέλλον.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΕΠΙΖΩΟΤΙΑΙ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΜΕΤΑΞΥ 1951-1963

Ι. Ἐπιπολάζοντες τύποι ἰοῦ ἐν Ἑλλάδι μεταξὺ 1951-1963

Ἐκ τῶν τηρουμένων ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ Στατιστικῶν προκύπτει ὅτι, ἐξαιρέσει τῶν ἐτῶν 1956, 1959 καὶ 1963, καθ' ὃ μόνον ὁ τύπος Ο διεπιστώθη εἰς τὰς διαφόρους ἐστίας τῆς νόσου, κατὰ τὰ ὑπόλοιπα ἔτη τῆς δωδεκαετίας 1951-1963, διεπιστώθησαν ὡσαύτως οἱ τύποι Α καὶ C, ἀκόμη δὲ καὶ ὁ τύπος SAT 1, ὅστις μᾶς ἐπεσκέφθη, εὐτυχῶς ἐπ' ὀλίγον, κατὰ τὸ ἔτος 1962 εἰς τὸν Ἑβρον.

Ἡ τοιαύτη διαπίστωσις ἐν Ἑλλάδι ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν τύπων τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους, ἔτι δὲ καὶ ἐνὸς ἐξωτικοῦ τύπου, καθιστᾷ ἐπιτακτικὴν τὴν ἄμεσον ταυτοποίησιν τοῦ ἰοῦ εἰς πᾶσαν νέαν ἐστίαν τῆς νόσου, ἰδ. αἰτέρως ὅταν ὑπάρχουν μετεμβολιακὰ κρούσματα.

Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρομεν ὅτι σήμερον ἐν Εὐρώπῃ, πλὴν τοῦ τύπου C,

ὅστις εἶναι ὁ πλέον διαδεδομένος, ἰδίᾳ εἰς τοὺς χοίρους (Ὁλλανδία, Δ καὶ Α Γερμανία, Δανία) συχνάκις ἀνευρίσκεται καὶ ὁ τύπος Ο, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ τύπος Α (Γαλλία Ἑλβετία, Τσεχοσλαβικία).

Σύντομος περιγραφή ἐπιζωοτίας ἐν ἐξελίξει :

Ἐκδηλωθεῖσα τὸ πρῶτον κατὰ τὰ τέλη Ἰουλίου 1962 ἐπὶ χοίρων εἰς Βριλήσια Ἀττικῆς καὶ κατ' Αὐγουστον εἰς Ἑβρον, ἡ παροῦσα ἐπιζωοτία Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀφοῦ ἐκάλυψεν ὅλην σχεδὸν τὴν χώραν μας, συμπεριλαμβανομένης τῆς Πελοποννήσου καὶ τινῶν νήσων, ἐξακολουθεῖ εἰσέτι νὰ μᾶς δημιουργῇ νέας ἐστίαις, ἰδίᾳ τελευταίως, εἰς τὰ Βόρεια διαμερίσματα τῆς χώρας μας (Νομοὺς Ροδόπης, Πιερίας, Θεσ)νίκης) καὶ εἰς τὴν Ἀττικὴν. Κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἀνεφέρθησαν συνολικῶς 247 ἐστίαι τῆς νόσου, ἥτις, ἐπὶ πλέον, ἐκ τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης, κατὰ Μάιον 1963, διῆλθεν εἰς Γιουγκοσλαβίαν, ὅπου κατεστάλη διὰ τοῦ STAMPING OUT καὶ συντόνων ὑγειονομικῶν μέτρων, ὡς καὶ ἐμβολιασμοῦ τῶν ζώων πέρ ξ τῶν 100 καὶ πλέον σημε ὡσε σὼν ἐστιῶν.

Εἰς ὅλας τὰς ἐστίαις ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐφ' ὧν τῶν εὐαισθητῶν ζώων, κατὰ τὸ ἔτος 1963 καὶ μέχρι τοῦδε, διεγνώσθη ὁ τύπος Ο2, ὅστις, ὡς ἀπέδειξεν ἐπανειλημμέναι δοκιμαί ἐν τῷ Ἰνστιτούτῳ, ἐκαλύπτετο ἀντιγονικῶς καλῶς ὑπὸ τοῦ χρησ.μποπο ουμένου Ὁλλανδ κοῦ στελέχους εἰς τὴν παρασκευὴν τῶν ἐμβολίων τοῦ Ἰδρύματος.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς ἀποτελεῖ δ ἂ τὴν χώραν μας νόσον εἰσαγωγῆς. Παλαιότερον ἐθεωρεῖτο ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὡς ἐκ τῆς Γεωγραφικῆς της θέσεως εἰς τὸ σταυροδρόμιον 3 Ἠπείρων, εἶναι προωρισμένη νὰ δέχεται τακτικὰς ἐπισκέψεις ἐπιδημικῶν νοσημάτων, εἴτε ἐξ Εὐρώπης, εἴτε συχνότερον, ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ τῆς Ἀσίας. Ἐδέχθημεν δὲ πράγματι κατὰ τὸ παρελθὸν εἰσβολὰς Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐκ Γιουγκοσλαβίας, Βουλγαρίας καὶ ἰδίᾳ ἐκ Τουρκίας, διὰ ζώντων ζώων μεταφερθέντων εἰς τὴν χώραν μας ἢ διελθόντων διὰ τῶν κοινῶν συνόρων μας.

Πολλάκις δὲ καὶ ἄγρια ζῶα (ὡς ἀγριοχοίροι) ἐθεωρήθησαν ὑπεύθυνα μεταφορᾶς τῆς νόσου εἰς τὴν χώραν μας (πιθανῶς καὶ τὸ SAT 1 εἰσήχθη δι' ἀγριοχοίρων).

Καίτοι σήμερον ὁ κίνδυνος εἰσβολῆς τῆς νόσου ἐκ τῶν γειτονικῶν χωρῶν οὐδόλως ἐξέλιπε (παράδειγμα ἡ ἐκ Τουρκίας εἴσοδος τοῦ SAT 1 καὶ πολλάκις τοῦ τύπου Ο εἰς τὸν Ἑβρον), ἐν τούτοις εἰς νέος κίνδυνος, πλέον σοβαρὸς, ἀνέκυψεν κατὰ τὰ μεταπολεμικὰ ἰδίως ἔτη, ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ διὰ τῶν κατεψυγμένων κρεάτων, τὰ ὅποια προέρχονται ἐκ χωρῶν ἰδίᾳ τῆς Ν. Ἀμερικῆς, ὅπου ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς ἀποτελεῖ σχεδὸν μόνιμον πληγὴν.

Πλεῖσταί ἐστίαι Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἐκδηλωθεῖσαι τὸ πρῶτον ἐπὶ Χοί-

ρων εἰς Κιλίκις, Ξάνθην, Καβάλαν, Βέροιαν, Κατερίνην, Θεσ)νίκην καὶ ἰδίως Ἀθήνας εἶχον ἀναμφισβητήτως τὴν προέλευσιν ἐκ τῶν κατεψυγμένων κρεάτων, τὰ ὑπολλείμματα τῶν ὁποίων, εἴτε ἐκ τῶν μαγειρίων (ἰδίᾳ στρατιωτικῶν) εἴτε ἐκ τῶν κρεοπωλίων, εἴτε τέλος ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἀλλαντοποιίας, χορηγοῦνται συνήθως εἰς τοὺς χοίρους, ἄνευ προηγουμένου βρασμοῦ.

Καὶ εἰς ἄλλας ἐπίσης χώρας, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἡμεῖς εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ προβαίνουσι εἰς εἰσαγωγὰς κρεάτων, διεπιστώθησαν ἀρχικαί ἐστίαι Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀποδοθεῖσαι εἰς εἰσαχθέντα κρέατα (Ἱταλία, Ἑλβετία, Γερμανία, Ἀγγλία). Κατὰ τὸ ἔτος 1960 ἐκ τῶν εἰσαχθέντων ἐν Ἀγγλίᾳ κρεάτων προεκλήθησαν 13 ἀρχικαί ἐστίαι Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἐδημιουργήθη ἐπιζωοτία μὲ 298 ἐστίας πρὸς ἀπόσβεσιν τῶν ὁποίων ἐθανατώθησαν 70. 593 μεγάλα ζῶα, διὰ 8 κατεβλήθη, ὡς ἀποζημίωσις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας, ποσὸν 2 ἐκ. λιρῶν ἤτοι (168 ἐκ. δραχ.) (Ἑτησία ἐκθεσις ὑπηρεσίας ὑγείας τῶν ζῶων ἔτους 1960).

Κατὰ μίαν δοκιμαστικὴν ἔρευναν, γενομένην τῇ συστάσει τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς ἐν Ἱταλίᾳ, οἱ SAVI καὶ συν. (1962), ἐπὶ 67 σφαγίων προελεύσεως Εὐρώπης, ἀνεῦρον ἰὸν Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐπὶ 2 κατεψυγμένων, σφαγέντων πρὸ διμήνου, καὶ 4 ἀπλῶς ἐψυγμένων, σφαγέντων πρὸ διημέρου.

Ἐξ ἐρευνῶν παλαιότερων καὶ προσφάτων διεξαχθεισῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Γερμανίᾳ, Ἀμερικῇ κλπ. κατέστη δυνατόν νὰ προσδιορισθῇ ὁ χρόνος ἐπιβιώσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ οὐ μόνον εἰς τὰ κρέατα, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς διαφόρους ἰστούς, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστον τμήμα τῶν σφαγίων. Οὕτω ἀπεδείχθη ὅτι εἰς τὰς μυϊκὰς μάζας, αἱ ὁποῖαι διατηροῦνται εἰς θερμοκρασίαν 21ο C, συνεπείᾳ τῆς γαλακτικῆς ζυμώσεως, ἥτις ἀρχίζει σχεδὸν ταυτοχρόνως μὲ τὴν πτωματικὴν σκλήρυνσιν, τὸ PH τοῦ μυὸς κατέρχεται εἰς 5,8 ἕως 5,3 καὶ ὁ ἰὸς ἐξαφανίζεται σχεδὸν ταχέως ἐκ τοῦ μυός, παραμένον ζῶν ἐπὶ 6 ἡμέρας εἰς τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων. Ὅταν ὅμως τὸ σφάγιον, εὐθὺς μετὰ τὴν παρασκευὴν του, ὑποβληθῇ εἰς ψῦξιν, αἱ ἐνζυματικαὶ ἀντιδράσεις, ἐντὸς τῶν μυῶν, κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐπιβραδύνονται ἢ καὶ ἀναστέλλονται, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ψύξεως τοῦ σφαγίου. Τὸ ψῦχος, ἀποτελοῦν ἄριστον συντηρητικὸν μέσον τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἐπιτρέπει τὴν ἐπιβίωσιν αὐτοῦ ὡς κάτωθι :

Α. Σφάγια διατηρούμενα εἰς +1° ἕως +4° C :

Ὁ ἰὸς ἐξαφανίζεται ἐκ τῶν μυϊκῶν μαζῶν ἐντὸς 3 ἡμερῶν κατὰ τοὺς COTTRAL καὶ συν., ἐντὸς 30 ὥρῶν κατὰ τὸν UHLMAN.

Εἰς τὰ αἱματώματα τοῦ σφαγίου ὁ ἰὸς διατηρεῖται ἐπὶ 42 ἡμέρας (Ἀγγλικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, 1927) ἢ 70 ἡμέρας κατὰ τὸν WITTMANN, εἰς τὸ λῆπος ἐπὶ 36 ἡμέρας (UHLMANN), εἰς τοὺς λυμφαδένους ἐπὶ 80 ἡμέρας (ANDREWS) καὶ εἰς τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων ἐπὶ 73 ἡμέρας.

Β. Κατάψυξις :

Εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῆς καταψύξεως (-15 ἕως -20ο) ὁ ἵδς διατηρεῖ τὴν λοιμογόνον αὐτοῦ δύναμιν ἐπὶ 55 ἡμέρας εἰς τὸ κρέας, ἐπὶ 6 μῆνας εἰς τοὺς λυμφαδένους καὶ 3.1)2 μῆνας εἰς τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων. Εἰς πλέον χαμηλὴν θερμοκρασίαν ὁ ἵδς ἀνευρέθη ἐντὸς τῶν λυμφαδένων καὶ τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων μετὰ 210 ἡμέρας ἀπὸ τῆς σφαγγῆς τοῦ ζώου (SAVI καὶ συν.).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει σαφῶς ὅτι τὰ κρέατα, καὶ ἰδίᾳ τὰ κατεψυγμένα, ὡς ταῦτα παρουσιάζονται κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν των, δυνατὸν ν' ἀποτελέσουν λίαν ἐπικινδύνους φορεῖς τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ ζώων σφαγέντων ἐν ἀκμῇ τῆς νόσου ἢ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπώσεως. Δεδομένου μάλιστα ὅτι ἡ ἰαίμια ἐμφανίζεται εἰς τὰ βοοειδῆ 18 ὥρας μετὰ τὴν μόλυσιν τῶν ζώων, (WALDMANN καὶ KORN) , πρὶν δηλαδὴ ἀνέλθῃ ἡ θερμοκρασία τοῦ ζώου, εἶναι πολλάκις δυνατὸν νὰ σφαγοῦν καὶ νὰ διατεθοῦν εἰς τὴν κατανάλωσιν ἢ πρὸς ἐξαγωγὴν ζῶα, τὰ ὁποῖα, καίτοι οὐδὲν σύμπτωμα τῆς νόσου παρουσιάζουν, εἶναι ἐν τούτοις φορεῖς τοῦ ἰοῦ. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τὰ ἀποθεραπευθέντα ζῶα ὁ ἵδς ἐξαφανίζεται σχετικῶς ταχέως, μὴ ἀνευρεθῆς ὑπὸ τοῦ COTTRAL εἰς χοίρους, ἐντὸς τῶν μυϊκῶν μαζῶν καὶ τοῦ μυελοῦ τῶν ὀστέων, 9 ἡμέρας μετὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῶν ζώων καὶ 5 ἡμέρας μετὰ τὴν πτώσιν τῆς θερμοκρασίας. Μόνον εἰς τοὺς λυμφαδένους διεπιστώθη ἡ ὑπαρξίς του κατὰ τοὺς ὡς ἄνω χρόνους.

Ἐπὶ τῶν ἐνοφθαλμιζομένων εἰς τὸ Ἰνστιτούτον βοοειδῶν κατὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ ἐμβολίου, οὐδέποτε, κατὰ τὰς γενομένας ἐρεῖνας, ἀνευρέθη ἵδς εἰς τοὺς μῦς καὶ τὰ διάφορα σπλάγχνα τῶν ζώων, οὔτε εἰς τοὺς λυμφαδένους καὶ τὸν μυελὸν τῶν ὀστέων, 23 ἕως 33 ἡμέρας μετὰ τὸν ἐνοφθαλμισμόν τῶν ζώων, ὅποτε ταῦτα θανατοῦνται.

Συναφὲς πρὸς τὸ θέμα τῶν κατεψυγμένων κρεάτων εἶναι καὶ τὸ θέμα τῆς παραδόσεως εἰς χοιροτρόφους ὑπολειμμάτων μαγειρίου ποντοπόρων πλοίων, ἅτινα καταπλέουν εἰς τοὺς λιμένας μας, ὡς καὶ τὸ θέμα τῆς ἀποστολῆς εἰς Ἑλλάδα ἀπὸ στρατιωτικῶν ἀεροπλάνων ποσοτήτων κρεάτων, ἐκ μέρους στρατιωτικῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ Ἑξωτερικῇ. Εἰς BRUGES τοῦ Βελγίου διεπιστώθη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐστία Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐξ ὑπολειμμάτων μαγειρίου ποντοπόρου πλοίου, παρ' ἡμῖν δέ, κατὰ τὸ παρελθόν, ἑτέρα ἐστία εἰς χοίρους ἀεροπορικῆς μονάδος, ἀποδοθεῖσα εἰς κρέας ἀποσταλὲν ἐκ Τουρκίας, ὅπου ἐνδημεῖ σήμερον καὶ ὁ τύπος SAT 1 (μέ τινα κρούσματα εἰς Σμύρνην).

II. Κυριώτερα αἷτια ἐπεκτάσεως τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς καθ' ὃ ἀερογενὴς νόσος καὶ λόγῳ τοῦ μικροῦ μεγέθους τοῦ ἰοῦ, θεωρεῖται ἀνέκαθεν ὡς ἡ πλέον μεταδοτικὴ νόσος ἀνθρώπου καὶ ζώων. Κατὰ συνέπειαν ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς δύναται νὰ μεταδοθῇ δι' ὅλων τῶν

γνωστῶν μέσων μεταδόσεως τῶν λοιμωδῶν νοσημάτων, ἀκόμη καὶ διὰ τοῦ ἀέρος (π.χ. παρατηρήσεις εἰς Νορβηγίαν, Δανίαν, Σουηδίαν). Ὡς κυριώτερα αἷτια διασπορᾶς τῆς νόσου παρ' ἡμῖν θεωροῦμεν :

1. Τὴν λαθραίαν μεταφορὰν ἢ μετακίνησιν ζώων ἀσθενῶν ἢ τελούντων ἐν ἐπωάσει.

2. Τὴν μεταφορὰν κρεάτων κλπ.

3. Τὴν μηχανικὴν μεταφορὰν τοῦ τοῦ ὑπὸ ἀτόμων (ἰδίᾳ ζωεμπόρων) σφαγέων, καὶ μέσων μεταφορᾶς ζώων, ζωοκομικῶν προϊόντων καὶ κτηνοτροφῶν ἢ εἰδῶν συσκευασίας αὐτῶν, καὶ

4. Τὰς διαφυγὰς ζώων κατὰ τὸν ἐμβολιασμόν.

Τὰ ἀνωτέρω αἷτια εἶναι ἀρκούντως γνωστά, ὥστε νομίζομεν δὲν χρειάζεται νὰ ἐπιμεινῶμεν περισσότερον. Ἀπλῶς μόνον θὰ ἠθέλαμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡ λαθραία μεταφορὰ ζώων, ἰδίᾳ πρὸς ζωαγορὰς σφαγεῖα, ἢ αἱ μετακινήσεις τῶν ποιμνίων, ἀποτελοῦν συνήθη τρόπον διασπορᾶς τῆς νόσου ἐν τῇ χώρᾳ ὅπως ἐπίσης καὶ ἡ μὴ ἀναγγελία τῶν πρώτων ἐστιῶν τῆς νόσου. Ἀφ' ἑτέρου ἡ πλημμελὴς ἐφαρμογὴ τοῦ STAMPING OUT, μετὰ διάθεσιν πολλάκις τῶν κρεάτων, ἔστω καὶ εἰς τὴν ἀλλαντοποιεῖαν, συνιστᾷ βαρὺτατον σφάλμα.

Ἡ διαφυγὴ ζώων κατὰ τὸν ἐμβολιασμόν οὐ μόνον συντελεῖ εἰς διακρίνωσιν τῆς νόσου ἐν τῇ ἐστίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν διασπορὰν τῆς νόσου διὰ τῆς δημιουργίας νέων ἐστιῶν.

III. Ἐφαρμοζόμενον σύστημα καταπολεμήσεως τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Καθ' ὅλας τὰς μεταπολεμικὰς ἐπιζωοτίας Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ἐχρησιμοποιήθη ὁ συνδυασμὸς ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ ἀγροκαστικῶν ἐμβολιασμῶν. Ὡς ἴδωμεν πῶς ἕκαστον τῶν μέτρων τούτων ἐφηρμόσθη ἐν τῇ πράξει καὶ τί ἀπέδωκε.

1) Ὑγειονομικὰ μέτρα :

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὰ ὑγειονομικὰ μέτρα ἔχουν πρωτεύουσαν σημασίαν εἰς τὸ ἀγῶνα κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Κατὰ τὴν ἐπιβολὴν των ὅμως καὶ ἰδίως κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των ὁ Νομοκτηνίατρος συναντᾷ πολλάκις τεραστίας δυσχερείας, αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται εἰς τὴν καθυστέρησιν πρὸς δῆλωσιν ἢ ἀνακάλυψιν τῶν ἐστιῶν τῆς νόσου, εἰς τὴν ἔλλειψιν προσωπικοῦ καὶ μέσων κινήσεως, εἰς τὴν ἔλλειψιν πιστώσεων δι' ἐφαρμογὴν τοῦ STAMPING OUT, δι' ἀπολυμάνσεις καὶ πρόσληψιν ὑγειονομοφυλάκων, εἰς τὴν ἀτελεῖ νομοθεσίαν πρὸς ἄμεσον ἐπιβολὴν κυρώσεων, καὶ τέλος εἰς τὴν μικρὰν ἐνίοτε συνδρομήν, τὴν ὁποίαν παρέχουν εἰς τὸν Νομ(τ)ρον, τὰ ὄργανα τῆς τάξεως. Ὅπου ὁ Στρατὸς καὶ ἰδίᾳ ἡ Χωρ(κ)ὴ ἐπέβλεψαν πραγματικῶς εἰς τὴν τήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ ὅπου αἱ γεωγραφικαὶ συνθῆκαι τῆς περιοχῆς τὸ ἐπέτρεψαν, τὰ

υγιεινολογικά μέτρα, παρὰ τὰς ἀτελείας των, ἀπεδείχθησαν ἄκρως ἀποτελεσματικά.

2) Ἐμβολιασμός :

Ὁ ἐμβολιασμός τῶν ζώων ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς δαπανηρὰν μέθοδον ἀντιμετωπίσεως τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἴσως μάλιστα, κατὰ τινὰς ἐπιζωοτίας, πλεονὶ δαπανηρὰν τῆς μεθόδου τοῦ STAMPING OUT, ὡς ἀποδεικνύουν καὶ αἱ στατιστικαὶ τοῦ RAMON. Ὑπὸ τὰς κρατούσας ὁμως εἰς τὴν χώραν μας συνθήκας, ὁ ἐμβολιασμός ἐπιβάλλεται ὡς ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῶν υγιεινολογικῶν μέτρων, τὰ ὅποια, ὡς ἐλέχθη, συχνάκις παρουσιάζουν σοβαρὰς ἐλλείψεις καὶ διαρροὰς κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν των.

Κατὰ τὴν ὑφισταμένην εἰσέτι ἐπιζωοτίαν, κατὰ τὸ ἔτος 1963 ἐνεβολιάσθησαν εἰς 22 Νομοὺς μόνον ἐναντίον τοῦ τύπου Ο τῆς νόσου 2.671.882 ζῶα, ἐξ ὧν 348.620 βοοειδῆ, (ἦτοι τὸ 1)2 περίπου τῶν βοοειδῶν τῆς χώρας), 2.198.369 αἰγοπρόβατα (τὸ 1)7 τῶν αἰγοπροβάτων τῆς χώρας) καὶ 34.893 χοῖροι, (τὸ 1)8 τῶν χοίρων τῆς χώρας) δι' ἐμβολίων Γαλλικῆς (156.540 δόσεις βοοειδῶν), Βελγικῆς (290.000 δόσεις βοοειδῶν) καὶ Ἰταλικῆς (266.900) καὶ Ἑλληνικῆς προελεύσεως (327.000 δόσεις βοοειδῶν). Ἐξαιρέσει τῶν Νομῶν Φλωρίνης, Κοζάνης καὶ Καρδίτσας, εἰς 5 ἢ 6 Κοινότητας ἐκάστου τῶν ὁποίων ἐσημειώθησαν διασπάσεις τινες ἀνοσίας (ἢ πλέον ἐπακριβῶς ἀτελῆς ἀνοσοποιήσεις τῶν ζώων εἰς ποσοστὸν 6.ο)ο καθ' ὃ μετὰ τὴν 21ην ἀπὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ζώων ἡμέραν καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως προελεύσεως ἐμβολίου, εἰς ὅλους τοὺς ἄλλους Νομοὺς τῆς χώρας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐμβολιασμοῦ ὑπῆρξαν πλέον ἢ ἱκανοποιητικά. Οὔτε μετεμβολιακὰ κρούσματα μετὰ τὴν 21ην ἡμέραν, οὔτε ἐπέκτασις τῆς νόσου εἰς ἄλλας Κοινότητας.

Ἐρευναι διεξαχθεῖσαι εἰς τὸ Ἰνστιτούτον δι' ἰοῦ ληφθέντος ἐκ μετεμβολιακῶν κρουσμάτων τοῦ Νομοῦ Φλωρίνης (ἐμβολιασμός διὰ Γαλλικοῦ ἐμβολίου) ἀπέδειξε ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ νέου τύπου ἢ ποικιλίας ἰοῦ, ὡς ὑπετέθη ἀρχικῶς.

Τὰ δι' ἡμετέρου ἐμβολίου ἐμβολιασθέντα βοοειδῆ πειραματόζωα ἀντέστησαν εἰς τὸν ἐνοφθαλμισμὸν διὰ τοῦ ἀνωτέρω ἰοῦ Φλωρίνης.

Εἰς ἄλλα συνεπῶς αἵτια δέον ν' ἀποδοθῶν τὰ ὡς ἄνω περιστατικά ἀτελοῦς ἀνοσοποιήσεως τῶν ζώων, αἵτια συνδεόμενα μὲ τὴν χρῆσιν ἐνὸς λίαν εὐαισθήτου βιολογικοῦ προϊόντος, χρησιμοποιοθέντος εἰς μαζικοὺς ἐμβολιασμοὺς καὶ ὑπὸ συνθήκας οὐχὶ πάντοτε ἀνέτους διὰ τὸν Κτηνίατρον.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε λεχθέντων ἐπὶ τῶν τελευταίων ἐπιζωοτιῶν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὴν χώραν μας, ὡς καὶ ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, τῆς διασπορᾶς καὶ τῆς ἀντιμετωπίσεως τῆς νόσου παρ' ὑμῖν, προκύπτουν ὠρισμένα διδάγματα, τὰ ὅποια θὰ προσπαθήσωμεν νὰ συνοψίσωμεν εἰς ἓν « πρόγραμμα προστασίας τῆς κτηνοτροφίας τῆς χώρας μας ἐκ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ ἀντιμετωπίσεως τῆς νόσου ἐν τῇ χώρᾳ ».

ΤΟ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟ ACTINISÉ ΓΑΛΑ ΕΒΓΑ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ε Ι :

280 ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΒΙΤΑΜΙΝΗΣ D

Σήμερα είναι εις όλον τὸν κόσμον γνωστὴ ἡ σημασία τῆς φυσικῆς Βιταμίνης D γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί, κυρίως, τῶν παιδιῶν.

Διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ Βιταμίνη D τονώνει τὸν ὀργανισμό γενικά, προφυλάσσει τὰ παιδιά ἀπὸ τὸν ραχιτισμόν, ποὺ κινδυνεύουν νὰ πάθουν μετὰ τὴν ἔλλειψίν της, στὴν περίοδον ποὺ ἀναπτύσσεται ὁ σκελετός τους. Εὐκόλος καὶ εὐχάριστος τρόπος γιὰ ν' ἀποτρέψουμε αὐτὸν τὸν κίνδυνον ἀπὸ τὰ παιδιά, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνισχύσουμε τὸν ὀργανισμό του, εἶναι νὰ πίνουν τὸ παστεριωμένο Γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ, ποὺ, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ βασικά του θρεπτικά στοιχεῖα, εἶναι τώρα καὶ πλούσιο σὲ φυσικὴ Βιταμίνη D.

Ἡ ΕΒΓΑ, ἡ ὁποία πρώτη εἰσήγαγε τὸ 1935 τὴν παστερίωσιν στὴν Ἑλλάδα, παρακολουθοῦσα πάντοτε τὰς προόδους τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὸν τομέα τοῦ Γάλακτος, σὰς προσφέρει τώρα κατὰ ὠφελιμότερον ἀκόμη: Τὸ παστεριωμένον γάλα ΕΒΓΑ-ACTINISÉ.

Τὸ ΓΑΛΑ ACTINISÉ εἶναι ΓΑΛΑ ΠΑΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΝ διὰ μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων μεθόδων (θέρμανσις) μετὰ ταυτόχρονον ἔκθεσίν του εἰς τὴν ἐπίδρασιν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων (τεχνικῶς μετὰ ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τῆς φυσικῆς Βιταμίνης D εἰς ἄραρος τῆς περιερχομένης εἰς τὸ γάλα χοληστερόλης.

Εἶναι γνωστὸν ἐπίσης καὶ ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένον, ὅτι αἱ ὑπεριώδεις ἀκτίνες ἀποτελοῦν τὸν "ΖΩΤΙΚΟΝ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ", ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων τῆς ζωῆς (FACTEUR VITAL).

Ἔτσι ἐξηγεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῶν διασήμων βιολόγων ἐρευνητῶν SCHEER, GRASSER, DUJOL, ROGET, LASSABLIÈRE, RANDOUIN, LESNÉ καὶ πολλῶν ἄλλων γενομένη ἀναμφισβήτητος διαπίστωσις τῆς εὐνοϊκῆς ἐπιδράσεως τῶν ὑπεριωδῶν ἀκτίνων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σκελετοῦ, τοῦ ἄραρος καὶ τῆς ἐν γένει διαπλάσεως τῶν νεαρῶν ὀργανισμῶν.

Ἡ διαφορά τῆς ὠφελιμότητος τοῦ παστεριωμένου γάλακτος ΕΒΓΑ ACTINISÉ ἀπὸ τὰ λοιπὰ γάλατα εἶναι φανερὴ ἀμέσως ἀπὸ τὸ ὅτι τὸ γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ περιέχει 280 διεθνεῖς μονάδες Βιταμίνης D κατὰ χιλιόγραμμον, ἐνῶ τὰ λοιπὰ γάλατα φθάνουν τίς 80. Γι' αὐτὸ τὸ παστεριωμένο γάλα ΕΒΓΑ ACTINISÉ εἶναι περισσότερο ὑγιεινὸ, περισσότερο θρεπτικόν.

ΕΒΓΑ

ΜΕΡΟΣ Β'

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΕΚ ΤΟΥ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ ΚΑΙ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΕΩΣ ΤΗΣ ΝΟΣΟΥ ΕΝ ΤΗ ΧΩΡΑ.**Α. Ληπτέα μέτρα πρὸς προστασίαν τῆς χώρας ἐκ τοῦ ἀφθώ-
δους πυρετοῦ.**

Τὰ μέτρα ταῦτα, λίαν γνωστὰ ἄλλωστε, ἀφοροῦν εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν εἰσαγωγῶν ζώων καὶ ζωοκομικῶν προϊόντων ἐκ χωρῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἐνδη-
μεῖ ὁ Ἀφθώδης Πυρετός, ὡς καὶ εἰς τὸν συστηματικὸν ἔλεγχον τῶν συνόρων,
λιμένων καὶ ἀεροδρομίων καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ βρασμοῦ τῶν τροφῶν τῶν
χοίρων.

1) **Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῶν :** Ἀποτελεῖ τὸ πλεόν ριζικὸν μέτρον προ-
στασίας μιᾶς χώρας ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Ἐφαρμόζεται
μονίμως καὶ ἐπιτυχῶς εἰς Η.Π.Α., Αὐστραλίαν καὶ Νέαν Ζηλανδίαν, χώρας δηλ.
αἱ ὁποῖαι εἶναι αὐτάρκεις εἰς ζῶα καὶ ζωοκομικὰ προϊόντα. Εἰς τὰς περισσο-
τέρας ὅμως χώρας τοῦ κόσμου, ὅπως καὶ ἡ Ἑλλάς, αἱ ὁποῖαι πρὸς κάλυψιν τῶν
ἀναγκῶν τῶν εἰς ζωοκομικὰ προϊόντα ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς εἰσαγω-
γὰς, τὸ μέτρον τῆς ἀπαγορεύσεως ἐφαρμόζεται μόνον, ὅταν εἰς τὰς ἐξαγωγικὰς
χώρας ὁ Ἀφθώδης Πυρετός ἔχει λάβει σημαντικὴν ἑκτασιν ἢ ὀφείλεται εἰς
ἐπικίνδυνον τύπον τοῦ. Οὕτω καὶ παρ' ἡμῶν θὰ ἡδύνατο νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ ἐξῆς
μέτρον :

2) Χῶραι εἰς ἃς ὁ Ἀφθώδης Πυρετός ἔχει λάβει σημαντικὴν ἑκτασιν, δι'
ἃς στεροῦμεθα προσφάτων, ἐγκύρων καὶ ἀκριβῶν ἐπιζωοτολογικῶν στοιχείων,
καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ χῶραι εἰς ἃς ἐνδημοῦν ἐξωτικοὶ τύποι τοῦ (Ἀσία-Ἀφρι-
κή) : ἀπαγόρευσις τελεία τῶν εἰσαγωγῶν.

β) Χῶραι Εὐρωπαϊκαί, εἰς ἃς ἐμφανίζονται περιοδικῶς ἐστίαι Ἀφθώδους
Πυρετοῦ, εὐκόλως καταστελλόμεναι, χῶραι γνωστὰ διὰ τὴν ἐγκυρότητα τῶν
ἐπιδημιολογικῶν τῶν στοιχείων, ὡς καὶ διὰ τὸν ἐξασκούμενον ἐπὶ τῶν ἐξαγω-
γῶν εὐσυνείδητον ἔλεγχον (π.χ. Ὀλλανδία, Δανία...) : εἰσαγωγὴ βοοειδῶν
μόνον ὑπὸ ὅρους, τοῦτέστιν ἀπαραίτητος προυπόθεσις ἐμβολιασμοῦ τῶν ζώων
διὰ τριδυνάμου ἐμβολίου 15 ἡμέρας πρὸ τῆς φορτώσεώς των καὶ οὐχὶ πέραν
τῶν 4 μηνῶν (ἀντὶ τῶν προβλεπομένων μέχρι τοῦδε 6 μηνῶν). Τὸ αὐτὸ μέ-
τρον δεόν νὰ ἰσχύῃ καὶ διὰ τὰ σφάγια. Ἀπ' ἐναντίας, ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς
χοίρων, οἱ ὅποιοι δυσκόπως ἀνοσοποιοῦνται καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἡ νόσος πολ-
λάκις δὲν ἐκδηλοῦται διὰ κλασσικῶν συμπτωμάτων.

2) **Ἐλεγχος συνόρων, λιμένων καὶ ἀεροδρομίων :** Πλὴν τοῦ ἐνε-
ργουμένου συνήθους ὑγειονομικοῦ ἐλέγχου εἰς τὰ σημεῖα εἰσόδου εἰς τὴν χώραν
μας, εἰδικὸς ἔλεγχος δεόν νὰ ἀσκῆται κατὰ μῆκος τῶν συνόρων, εἰς τοὺς λιμένας
καὶ τὰ ἀεροδρόμια.

Κατὰ μῆκος τῶν συνόρων δεόν νὰ τοποθετηθοῦν μόνιμοι ὑγειονομοφύλα-

κες, οἵτινες θὰ ἀσκοῦν συνεχῇ ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῶν μετακινήσεων τῶν ζώων καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ τοῦ λαθρεμπορίου αὐτῶν.

Εἰς τοὺς λιμένας καὶ τὰ ἀεροδρόμια, ἀκόμη καὶ τὰ στρατιωτικά, νὰ προβλεφθῇ εἰδικὸς ἔλεγχος ἐπὶ τῆς εἰσαγωγῆς, ἔστω καὶ μικροποσοτήτων κρέατων καὶ λοιπῶν Ζωοκομικῶν προϊόντων, νὰ ἀπαγορευθῇ δὲ ἡ ἀπόρριψις καὶ παράδοσις εἰς τοὺς χοιροτρόφους τῶν ὑπολειμμάτων μαγειρίου.

3) Εἰς ὅλα τὰ χοιροστάσια δέον νὰ καταστῇ ὑποχρεωτικὸς ὁ βρασμὸς τῶν τροφῶν, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων προέρχονται ἐξ ὑπολειμμάτων μαγειρίων, κρεοπωλείων, ἀλλαντοποιῶν, κ.λ.π. Εἰς τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπόκεινται καὶ τινες στρατιωτικαὶ μονάδες, αἱ ὁποῖαι ἐκτρέφουν χοίρους.

Β. Ληπτέα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἀφθώδους πυρετοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Ἐνταῦθα δέον νὰ διακρίνωμεν : α) τὰ πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς νόσου ληπτέα μέτρα, ἅτινα εἶναι προπαρασκευαστικά τοῦ ἐπικειμένου ἀγῶνος ἐναντίον τῆς νόσου, καὶ β) τὰ μετὰ τὴν εἰσβολὴν τῆς νόσου ληπτέα, κατασταλτικά πλέον, μέτρα.

Ι. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Ἡ προσαρμογὴ τῆς νομοθεσίας, ἡ χρηματοδότησις τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἡ κατὰστρωσις πλήρους ἐπιτελικοῦ σχεδίου, ἡ συμμετοχὴ τῆς χώρας μας εἰς διεθνεῖς διασκέψεις καὶ διεθνῇ ὀργανισμὸν χρηματοδοτήσεως, ἡ Ὁργάνωσις τοῦ Ἰνστιτούτου Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ ὁ προληπτικὸς ἐμβολιασμὸς τῶν ζώων, εἶναι τὰ κυριώτερα μέτρα, τὰ ὁποῖα, ἐν συνδυασμῷ καὶ πρὸς τὰ προηγούμενα, δέον νὰ ληφθοῦν πρὸ πάσης εἰσβολῆς τῆς νόσου εἰς τὴν χώραν μας.

1. **Προσαρμογὴ Νομοθεσίας.** Ἡ ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἰσχύουσα νομοθεσία, (Β.Δ. τῆς 26-3-1963 καὶ Νόμος 3196)1955) χρήζει συμπληρώσεως. Εἰδικώτερον δέον νὰ προβλεφθῇ ἡ θανάτωσις τῶν ἀσθενῶν καὶ λοιμυπόπτων ζώων οὐ μόνον εἰς τὰς πρώτας ἐστίαις, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ τέλος τῶν ἐπιζωοτιῶν, νὰ θεσπισθῇ ἡ ἐπιτόπιος καταστροφὴ ἢ ταφὴ τῶν πτωμάτων καὶ νὰ ρυθμιστῇ ἡ ἄμεσος ἀποζημίωσις τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ζώων. Νὰ ρυθμισθοῦν τὰ θέματα τῶν εἰσαγωγῶν, τῆς διακινήσεως τῶν ζώων ἐντὸς τῆς χώρας, νὰ ἐπιβληθῇ ὁ βρασμὸς τῶν πρὸς διατροφὴν τῶν χοίρων προοριζομένων ὑπολειμμάτων τροφῶν, νὰ ὀργανωθῇ ὁ θεσμὸς τῶν ὑγειονομοφυλάκων καὶ νὰ παραταθῇ τὸ ὄριον τῶν 20 ἡμερῶν πρὸς ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων.

2. Ἰδιαιτέρως δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ ἡ χρηματοδότησις τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ καὶ ἡ δικαστικὴ δίωξις τῶν παραβατῶν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων.

Εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Δ)νσεως Κτηνιατρικῆς δέον πάντοτε νὰ ὑπάρχῃ σεβαστὸν ποσόν, ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου τηλεγραφικῶς

νὰ διαβιβάζωνται ἀμέσως εἰς τοὺς Νομοκτηνιάτρους αἱ ἀναγκαιοῦσαι πιστώσεις.

Εἰς τὴν Ἀργεντινὴν εἰσπράττεται ποσοστὸν 3.0)ο ἐπὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐξαγομένων κρεάτων διὰ τὴν χρηματοδότησιν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Ἐν ἀναλογον μέτρον ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ζώων καὶ κρεάτων παρ' ἡμῖν ἢ καὶ ἐπὶ τῶν σφαζομένων ζώων δὲν θὰ ᾔτο ἄσκοπον. Ἴσως καὶ ἡ Ἰδρυσις ἐνὸς εἰδικοῦ Ὁργανισμοῦ Κτηνοτροφίας κατὰ τὸ πρότυπον παρομοίων Ὁργανισμῶν τῶν Γεωργικῶν προϊόντων (Ὁργανισμὸς Καπνοῦ, Σταφιδικός, Συκικός κλπ.) θὰ ἐξυπηρετεῖ καλύτερον τὴν κατάστασιν ἐν προκειμένῳ (παράδειγμα ἡ καταπολέμησις τοῦ περνοσπόρου τοῦ καπνοῦ). Καὶ ὁ Ο.Γ.Α. θὰ ἠδύνατο νὰ συμβάλλῃ οἰκονομικῶς εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ Αφθώδους Πυρετοῦ, δεδομένου ὅτι καὶ ἡ νόσος αὕτῃ ἀποτελεῖ μίαν πραγματικὴν θεομηνίαν διὰ τὸν ἀγρότην.

Αἱ παραβάσεις τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἐκδικαζόμεναι συνήθως μετὰ παρέλευσιν πολλῶν μηνῶν, εἶναι ἄνευ σημασίας καὶ πολλὰκις ἀπολήγουν εἰς τὴν ἀθώωσιν τῶν παραβατῶν. Ἀνάγκη ὅθεν ὅπως αἱ ἐν λόγῳ παραβάσεις ἐκδικαζῶνται ὑποχρεωτικῶς τὸ ταχύτερον, εἰ δυνατόν κατὰ τὴν αὐτόφωρον διαδικασίαν. Οὕτω ὑπάρχει ἐλπίς νὰ ἐπιβληθοῦν πραγματικαὶ κυρώσεις, αἱ ὅποῃαι θὰ συντελέσουν καὶ εἰς παραδειγματισμόν.

3. Ὁργάνωσις ἐπιτελικοῦ Σχεδίου κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

Ἡ μάχη ἐναντίον τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ πρέπει νὰ δίδεται συμφώνως μὲ ὀρισμένους κανόνας τακτικῆς, ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένους. Συνεπῶς, πρὸ τῆς εἰσβολῆς τῆς νόσου, δέον νὰ ἔχῃ καταρτισθῇ ἐν πληρῆς ἐπιτελικὸν σχέδιον ἐνεργείας, ὅπερ θὰ τίθεται εἰς ἐφαρμογὴν, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τῆς νόσου.

Εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ θὰ καθορίζωνται σαφῶς αἱ ἀποστολαὶ καὶ ὁ τρόπος ἐνεργείας τῶν διαφόρων κλιμακίων τῆς διοικήσεως (Διευθύνσεως Κτηνιατρικῆς, Ἐπιθεωρήσεως Κτηνιατρικῆς, Νομοκτηνιάτροι, Ἐπαρχιακοὶ Κτηνιάτροι, Διευθύνται Ἀγροτικῶν Κτηνιατρείων), θὰ προβλέπωνται δὲ καὶ τὰ μέσα ἐκτελέσεως τῶν ἀποστολῶν τῶν κατωτέρων ἰδίᾳ κλιμακίων (οἰκονομικά, μέσα κινήσεως, προσωπικόν, ἐμβόλια, ἀπολυμαντικά, βελόναι, σύριγγες κλπ.).

Πολλὰ ἔχει νὰ ὠφελῇ ἡ χώρα μας διὰ τῆς συχνοτέρας συμμετοχῆς τῆς εἰς διεθνεῖς διασκέψεις ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Ἰδιαιτέρως συνιστῶνται αἱ διμερεῖς ἢ πολυμερεῖς διασκέψεις μετὰ τῶν ὁμόρων κρατῶν διὰ τὸν συντονισμόν τῶν μέτρων ἐναντίον τῆς νόσου.

Τελευταίως ἀρχίζει νὰ γίνεται συνείδησις τῶν ξένων τὸ γεγονός ὅτι ἡ καταπολέμησις τῶν μεγάλων ἐπιζωοτικῶν νοσημάτων δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὴν χώραν, ἡ ὁποία πρῶτῃ ἀπειλεῖται ἢ ἐδέχθη τὴν εἰσβολήν, ἀλλ' ἀποτελεῖ κοινὴν ὑπόθεσιν ὅλων τῶν ἐθνῶν, τὰ ὅποῃα, μὲ τὴν σειράν των, διατρέχουν τὸν αὐτὸν κίνδυνον.

Τὸ πρῶτον ἴσως δεῖγμα τοιαύτης διεθνοῦς συνεργασίας καὶ ἀλληλεγγύης ἀποτελεῖ, ἐν Εὐρώπῃ, ἡ ἐνίσχυσις τὴν ὁποίαν ἐδέχθη ἡ χώρα μας, ὡς καὶ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Βουλγαρία, ἐκ μέρους Εὐρωπαϊκῶν τινων Κρατῶν, ὡς καὶ τῆς F.A.O. καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐκ τοῦ SAT 1 κινδύνου. Νομίζομεν ὅτι ἐὰν τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἐπιζωοτιῶν ἢ ἕτερος διεθνὴς Ὄργανισμός (ὡς ἡ F.A.O. κλπ.) ἐνδέχεται γενναιοτέρας εἰσφορὰς ἐκ μέρους τῶν Κρατῶν μελῶν του, θὰ ἡδύνατο καλύτερον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον του.

4. Ὁργάνωσις Ἰνστι/του Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἀφθώδους Πυρετοῦ δέον νὰ ἔχῃ ἐγκαίρως καὶ καταλλήλως ὁργανωθῇ, ὥστε νὰ δύναται ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐπιζωοτίας δημιουργηθησομένης ἀνάγκας. Νὰ ἔχῃ ἐφοδιάσῃ τοὺς Ν)τροὺς διὰ συντηρητικοῦ ὑλικοῦ, νὰ διαθέτῃ ὑπερανόσους ὁροὺς ὅλων τῶν τύπων καὶ ἀποθέματα ἐμβολίων τῶν Εὐρωπαϊκῶν τύπων τοῦ, κυρίως δὲ νὰ δύναται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ν' αὐξήσῃ τὰς παραγωγικὰς του ἱκανότητας εἰς ἐμβόλιον, ἵνα καλύψῃ πλήρως τὰς ἐγχωρίους ἀνάγκας.

5. Προληπτικὸς ἐμβολιασμός τῶν ζώων. Εἰς τίνες χώρας, ἰδίως ἐξαγωγικὰς, ὡς ἡ Ὀλλανδία, καὶ ἐν μέρει ἡ Γαλλία, ἔχει θεσπισθῇ ὁ γενικὸς προληπτικὸς ἐμβολιασμός τῶν ζώων διὰ τριδυνάμου ἐμβολίου, ὅστις ἐνεργεῖται συνήθως ἐπὶ βοοειδῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ αἰγοπροβάτων, ἀπαξ τοῦ ἔτους (κατὰ Μάρτιον-Ἀπρίλιον, πρὸ τῆς ἐξόδου τῶν ζώων εἰς τὰς βοσκὰς).

Παρόμοιον μέτρον παρ' ἡμῶν μόνον εἰς τὰς βουστασιακὰς ἐκμεταλλεύσεις τῶν μεγάλων πόλεων, ἰδίως Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, ἐπιβάλλεται νὰ ληφθῇ οὐ μόνον λόγῳ τῆς μεγαλυτέρας ἀξίας τῶν βουστασιακῶν ἀγελάδων καὶ τῶν σοβαρωτέρων ἐπ' αὐτῶν ἐπιπτώσεων τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος, πολλάκις διαπιστωθέντος, ὅτι εἰς τὰς μεγάλας πόλεις ἐμφανίζονται συνηθέστερον αἱ πρῶται ἐστίαί Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Κατὰ δεῦτερον λόγον δέον ν' ἀνοσοποιῶνται τὰ κατὰ μῆκος τῶν συνόρων διαβιούντα ζῶα, ὡς καὶ τινων νήσων, ἐφ' ὅσον εἰς τὰς ἑναντι γειτονικὰς χώρας ὑπάρχουν ἐστίαί Ἀφθώδους Πυρετοῦ.

Τὸ παράδειγμα τοῦ Νομοῦ Ἑβρου μὲ τὸν τύπον SAT 1 καὶ Ο εἶναι ἀρκούντως ἐνδεικτικὸν τῆς προστασίας, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ δημιουργία μιᾶς τοιαύτης ζώνης ἀσφαλείας κατὰ μῆκος τῶν συνόρων, ἡ ὁποία ζώνη ἀπεδείχθη ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὴ μὲ τὴν νεκρὰν ζώνην, τὴν ὁποίαν ἐδημιουργήσαν οἱ Βούλγαροι, ἑναντι τῶν Τουρκικῶν συνόρων, διὰ τῆς μετακινήσεως ὀλοκλήρου τοῦ ζωικοῦ πληθυσμοῦ εἰς ἱκανὸν βάθος ἐντὸς τῆς χώρας των (3-5 χιλ.)

ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΦΘΩΔΟΥΣ ΠΥΡΕΤΟΥ

Τὸ ἐπιτελικόν σχέδιον, περὶ τοῦ ὁποίου ὠμιλήσαμεν ἄνωτέρω, ὡς καὶ ἡ ὑγειονομικὴ νομοθεσία, δέον νὰ προβλέπουν ἐπακριβῶς τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἕκαστον κλιμάκιον τῆς διοικήσεως ὀφείλει πάραυτα νὰ λάβῃ, ἅμα τῇ ἐμφανίσει τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὴν χώραν.

Ὡς ἐκ τούτου ἐνταῦθα θέλομεν περιορισθῇ εἰς ἐπεξηγήσεις τινάς, ἐπὶ τῶν δύο βασικῶν μεθόδων ἀντιμεταπίσεως τῆς νόσου, ἥτοι τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων καὶ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῶν ζώων, ὁ συνδυασμὸς τῶν ὁποίων ἀπεδείχθη ἄκρως ἐπιτυχῆς ὑπὸ τὰς Ἑλληνικὰς συνθήκας.

Α. Ὑγειονομικὰ Κέντρα

1. Ὄταν ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς ἐκδηλωθῇ εἰς τι σημεῖον τῆς ἐπικρατείας, ἕκαστος Νομοκτηνίατρος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ εἰς τὸν Νομόν του. Νὰ ἐλέγχῃ τὰ εἰσαγόμενα καὶ διακινούμενα διὰ τοῦ Νομοῦ του ζῶα καὶ ζωοκομικὰ προϊόντα, ἐν συνεργασίᾳ δὲ μετὰ τῶν λοιπῶν Κτηνιάτρων τοῦ Νομοῦ του, τῶν ἀρχῶν χωρ(κ)ῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς καὶ τῶν Κτηνοτροφικῶν ὀργανώσεων, ν' ὀργανώσῃ δίκτυον πληροφοριῶν καὶ κυρίως νὰ δημιουργήσῃ τὸ κατάλληλον κλῆμα διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ὅταν παραστῇ ἀνάγκη.

2. Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς πρώτης ἐστίας εἰς τὸν Νομόν του, ὁ Ν)τρος μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν σχετικῶν ἀπαγορευτικῶν διαταγῶν (ὡς ἀπομόνωσις τοῦ ζωοστασίου, ἀποκλεισμὸς τῆς περιοχῆς, διάλυσις τῶν ἀγελῶν καὶ ζωαγορῶν, ἀπαγόρευσις μετακινήσεως τῶν ζώων καὶ μεταφορᾶς ζωοκομικῶν προϊόντων, νομῆς κλπ.).

Ἐπίσης προβαίνει εἰς εὐρεῖαν διερεύνησιν τῆς περιοχῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν λήψιν καὶ ἀποστολὴν εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Ἀφθώδους Πυρετοῦ παθολογικοῦ ὕλικου πρὸς ταυτοποίησιν τοῦ ὑπευθύνου τύπου τοῦ ἰοῦ.

3. STAMPING OUT.

Συμφώνως πρὸς τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Νόμου 3196)1955, κατόπιν γνωματεύσεως τοῦ Νομοκτηνιάτρου καὶ δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ δυνατὸν νὰ διαταχθῇ ἡ θανάτωσις ἀπάντων τῶν ζώων (μηρυκαστικῶν καὶ χοίρων) ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν καὶ μεμονωμένων ἐστιῶν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, καταβαλλομένης σχετικῆς ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας. Ἴνα ὅμως κινήθῃ ὁλόκληρος ἡ ἀπαιτουμένη διαδικασία (ὀρισμὸς τῆς ἐπιτροπῆς ἐκτιμῆσεως τῶν ζώων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἔγκρισις πιστώσεων κλπ.), ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μέτρου καθίσταται ἴσως περιττῇ. Μόνον διὰ τῆς πειθοῦς καὶ καταλλήλου διπλωματίας σήμερον οἱ Ν)τροι ἐπιτυχάνουν ἐνίστε τὴν θανάτωσιν τῶν ζώων εἰς τὰς πρώτας ἐστίας τῆς νόσου. Πραγματικὸν ὅμως STAMPING OUT προϋποθέτει καὶ ἐπιτόπιον καταστροφὴν τῶν πτωμάτων ἀπάντων τῶν ζώων.

Τέλος εἰς τὰς ἐστίας τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ὁ Ν)τρος ἐγκαθιστᾷ ὑ-

γειονομοφύλακα, ὅστις προβαίνει εἰς τὰς δεούσας ἀπολυμάνσεις διὰ διαλύματος καυστικῆς σόδας 1-2.ο)ο, μετ' ἀσβέστου 4.ο)ο.

Ὁ ὑγειονομοφύλαξ ἐπιβλέπει καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων εἰς τὴν ἐστίαν, ἀλλ' οὐδαμῶς ἐπισκέπτεται ὑγιεῖς ἐκτροφὰς οὔτε χρησιμοποιεῖται εἰς ἐμβολιασμοὺς ζώων, οὔτε ἀκόμη εἰς φάρμακα.

Β. Ἐμβολιασμός

Ὁ ἐμβολιασμός ὑπόκειται εἰς ὠρισμένους κανόνας, ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὁποίων μεγάλως ἐξαρτᾶται καὶ ἡ ἐπιτυχία του.

Οὕτω δέον νὰ χρησιμοποιῇται ἐμβόλιον, τοῦ ἐπιπολάζοντος τύπου τοῦ ἰοῦ ἢ τριδύναμον τοιοῦτον. Τὰ μονοδύναμα ἐμβόλια ἀνοσοποιοῦν καλῦτερον τὰ ζῶα.

Τὸ ἐμβόλιον δέον νὰ συντηρῇται καλῶς (εἰς -2 ἕως -6) μέχρι τῆς χρήσεώς του καὶ νὰ μὴ ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον.

Κατὰ τὴν ἐπέμβασιν δέον νὰ ἐνίεται ἡ ἀκριβὴς δόσις, τηρουμένων τῶν κανόνων τῆς ἀσπείας. Εἰς τοὺς μόσχους καὶ τοὺς χοίρους ἐνίονται δόσεις μεγάλων ζώων.

Ἡ τακτικὴ τοῦ ἐμβολιασμοῦ εἶναι ἐπίσης βασικῆς σημασίας. Εἰς τὴν μεμολυσμένην περιοχὴν, ὁ ἐμβολιασμός δέον νὰ ἐνεργῇται περιμετρικῶς, ἐκ τῆς περιφερείας πρὸς τὸ κέντρον τῆς ἐστίας, κατὰ προτίμησιν ἐπιτοπίως, εἰς ἕκαστον ζωοστάσιον. Τέλος ὁ ἐμβολιασμός δέον νὰ εἶναι καθολικός, χωρὶς διαφυγὰς ἀνεμβολιάστων ζώων, καὶ νὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς βραχέος χρόνου ὑπὸ πολλῶν συνεργείων ἐργαζομένων ταυτοχρόνως, βάσει προκαθορισμένου προγράμματος.

Ἐξυπακούεται ὅτι μέχρις οὗ ἀναπτυχθῇ πλήρως ἡ διὰ τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐνεργὸς ἀνοσία, τὰ ἐπιβληθέντα ὑγειονομικὰ μέτρα (ἰδίως περιορισμοῦ τῶν ζώων ἐντὸς τῶν ζωοστασίων) δέον νὰ ἐφαρμόζονται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς αὐστηρότητος, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν κτηνιάτρων καὶ ὑγειονομοφυλάκων.

Ἐποπτεία καὶ συντονισμός τῶν μέτρων.

Πλὴν τῆς Δ)σεως Κτηνιατρικῆς, ἡ ὁποία ἀσχεῖ τὴν γενικὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν συντονισμόν τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς ὅλην τὴν χώραν, ἐπιβάλλεται ὅπως εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐπιζωοτίας ἐγκαθίσταται ὁ ἀρμόδιος ἐπιθεωρητὴς Κτηνιατρικῆς, ἢ ἕτερος πεπειραμένος Κτηνίατρος, ὅστις θὰ ἐπιβλέπῃ καὶ θὰ συντονίζῃ ἐπιτοπίως τὰ κατὰ τῆς νόσου λαμβανόμενα μέτρα εἰς ἓνα ἢ περισσοτέρους γεινιάζοντας νομούς.

Ἐπίσης δέον νὰ πραγματοποιοῦνται, εἰς ἐπίπεδον τοῦλάχιστον ἐπιθεωρήσεως Κτηνιατρικῆς, τακτικαὶ συγκεντρώσεις τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ Κτηνιάτρων.

Ἔργα Ὑγειονομικῶν μέτρων.

Τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενον ὄριον τῶν 20 ἡμερῶν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως τοῦ τελευταίου κρούσματος, διὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ μικρὸν καὶ δεόν νὰ παραταθῇ. Ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ χρόνου ἐπιβιώσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον, διὰ τὴν πλήρη ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων ἀπαιτεῖται δίμηνον τοῦλάχιστον χρονικὸν διάστημα κατὰ τὸ θέρος καὶ τρίμηνον κατὰ τὸν χειμῶνα.

Διὰ τὴν ἐπιτόπιον σφαγὴν τῶν ζώων καὶ μεταφορὰν τῶν σφαγίων ἄνευ κεφαλῶν καὶ ἄκρων δυνατὸν νὰ θεσπισθῇ τὸ χρονικὸν ὄριον τῶν 45 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἰάσεως τῶν ζώων.

Πάντως, πρὸ καὶ τῆς μερικῆς ἔστω αὐτῆς ἄρσεως τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἐπιβάλλεται ἐπισταμένη διερεύνησις τῆς περιοχῆς.

Διὰ τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ χρόνου ἄρσεως τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων δεόν νὰ ληφθῇ κυρίως ὑπ' ὄψιν ὁ χρόνος ἐπιβιώσεως τοῦ ἰοῦ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, εἰς τὸ περιβάλλον, ἰδίᾳ ὅταν ὁ ἰὸς οὗτος εὐρίσκεται ἀπεξηραμένος, καθὼς ἐπίσης καὶ ὁ χρόνος ἀπεκκρίσεως τοῦ ἰοῦ ὑπὸ τῶν ἰαθέντων ζώων.

Ἐπὶ τοῦ πρώτου σημείου διαθέτομεν τὰ ἐξῆς βιβλιογραφικὰ δεδομένα :

α) Ἐπιβιώσις ἰοῦ ἐπὶ διαφόρων ὑποστρωμάτων : Ὑπὸ εὐνοϊκὰς διὰ τὸν ἰὸν συνθήκας φωτισμοῦ, ὑγρασίας καὶ θερμοκρασίας, κατὰ τοὺς BEDSON, MAITTLAND, καὶ BURBURY (Ἀγγλικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τοῦ Ἀφθώδους 1927), ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐπιζῇ :

1. Ἐπὶ βάμβακος, ἡμέραι 5
2. Ἐπὶ μετάξης » 7
3. Ἐπὶ ἐρίου » 14
4. Ἐπὶ τριχῶν ἀγελάδος 28 ἡμέραι.
4. ἐπὶ δερμάτων ζώων : 2-3 μῆνες
5. ἐντὸς πτύρων : 2-3 μῆνες
6. ἐπὶ ὑποδημάτων : 3 μῆνες.

β) Ἐπὶ τῆς νομῆς ἡ τοῦ ἀχύρου ὁ ἰὸς διατηρεῖται ἀπὸ 8 ἕως 15 ἐβδομάδες (Ἀγγλικὴ ἐπιτροπὴ 1927). Εἰς τὰς χαμηλὰς θερμοκρασίας τῆς Ρωσσίας, κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ τὸν Χειμῶνα, ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἐπιζῇ, ἐπὶ τῆς ξηρᾶς νομῆς, ἀπὸ 185 ἕως 200 ἡμέρας (BOIKO 1960).

γ) Κατὰ τὰς CARTON καὶ VITTOZ, ἐν Εὐρώπῃ, ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ, ἐκτεθειμένος εἰς τὸ ἥλιακὸν φῶς, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν λειμώνων, καταστρέφεται ἐντὸς 3 ἡμερῶν, κατὰ τὸ θέρος, καὶ 2 μηνῶν κατὰ τὸν χειμῶνα. Ὁ SALOMON παρέχει ἀναλόγους ἀριθμούς. Ἡ ἐπιβίωσις τοῦ ἰοῦ εἶναι μακροτέρα, εἰς τὰ ὑπὸ σκιὰν τμήματα τῶν λειμώνων.

Ἐντὸς τῆς κόπρου ὁ ἰὸς καταστρέφεται ταχέως (ἐντὸς 24 ὥρῶν κατὰ τὸ θέρος καὶ 2-3 ἡμερῶν κατὰ τὸν χειμῶνα. (CARTON καὶ VITTOZ). Ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὅμως τῆς κόπρου ὁ ἰὸς εὐρέθῃ ἐπιζῶν ἐπὶ 28 ἡμέρας (TRAUTWEIN 1929).

“Όταν ἡ κόπρος ὑποστῇ κατάψυξιν, ὁ ἰὸς διατηρεῖται ἐντὸς αὐτῆς ἐπὶ 165 ἡμέρας (ἔρουναι ἐν Ρωσίᾳ - ΒΟΙΚΟ 1960).

Γάλα : Ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ ἀπεκρίνεται διὰ τοῦ γάλακτος, ἰδίως κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐπώσεως τῆς νόσου (ιαιμία) καὶ παραμένει ἐν αὐτῷ ζῶν καὶ λοιμογόνος ἐπὶ ἀρκετὰς σχετικῶς ἡμέρας (εἰς θερμοκρασίαν 18 C ἐπὶ 7-9 ἡμέρας). Ἐστὶαι ἐπὶ μόσχων εἰς Νορβηγίαν (1926) καὶ Σκωτίαν (1951-1952), ὡς καὶ ἐπὶ χοίρων ἐν Ἰταλίᾳ (1961), ὠφείλετο εἰς χορήγησιν γάλακτος προερχομένου ἐξ ἀσθενῶν ὑπὸ Ἀφθώδους ἀγελάδων.

Διὰ τῆς παστεριώσεως καταστρέφεται ὁ ἐντὸς τοῦ γάλακτος ἰὸς (VERGE, SALOMON).

Ἰοφόροι : Ἐρευνῆται τινες, κατὰ τὸ παρελθόν, εἶχον ἀποδείξει ὅτι τὰ ἀποθεραπευθέντα ζῶα ἀπεκρίνουν ἰὸν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἢ καὶ μῆνας ἀκόμη μετὰ τὴν ἱασίν των, διὰ τῶν οὐρῶν καὶ τοῦ σιέλου. Οὕτω οἱ WALDMANN καὶ συν. (1931) ἀνεῦρον ἰὸν εἰς τὰ οὔρα ἀποθεραπευθέντων ζῶων μέχρι τῆς 246ης ἡμέρας ἀπὸ τῆς μόλυνσεώς των. Ὁ VAN BEKKUM (1959) ἀνεῦρεν ἐπίσης ἰὸν εἰς τὸν σιέλον 10 ἐπὶ 13 ἰαθέντων ἀπὸ 5 μηνῶν βοοειδῶν, πλὴν ὅμως ἡ ποσότης τοῦ ἰοῦ (ἀνιχνευθέντος δι’ ἐνοφθαλμισμού εἰς λευκοὺς μῦς) ἦτο ἀσημαντος, μὴ προκαλοῦσα νόσον εἰς τὰ βοοειδῆ διὰ συγκατοικίας ἢ ἐπαλειψέως τῶν στοματικῶν των βλεννογόνων (aphtisation).

Τελευταίως ὁ MEIER (1960), πειραματιζόμενος ἐπὶ χοίρων, διεπίστωσεν ὅτι τὰ διάφορα ἐκκρίματα (οὔρα, κόπρανα, σιέλος, ρινικὸν ἐκκριμμα) περιέχουν ἰὸν ἀφθώδους μέχρι τῆς 5ης ἀπὸ τῆς μόλυνσεως τῶν ζῶων ἡμέρας. Κατὰ γενικὸν σχεδὸν κανόνα, σήμερον δὲν ἀποδίδεται ἐπιδημιολογικὴ σημασία εἰς τὰ ἰαθέντα ζῶα, ὡς διασπορεῖς ἰοῦ, 1 μῆνα μετὰ τὴν ἱασίν των.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει ὅτι ὁ ἰὸς τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ δυνατόν νὰ ἐπιζήσῃ ἐπ’ ἀρκετὸν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν περιβάλλον.

Ἐὰν αὐτὰ τὰ ἰαθέντα ζῶα δὲν δύνανται πρακτικῶς νὰ μεταδώσουν νόσον 1 μῆνα μετὰ τὴν ἱασίν των, τὰ δέρματα, αἱ κτηνοτροφαί, ἡ νομῆ, οἱ λειμῶνες, διατηροῦν πολλάκις ἰὸν ἐπὶ 2 ἕως 3 μῆνας, ἢ καὶ περισσότερον, κατὰ τοὺς βαρεῖς χειμῶνας, ἰδίᾳ ὅταν τὰ ἀνωτέρω εἶδη εὐρίσκωνται εἰς σκοτεινά, ψυχρὰ καὶ ἀνήλια μέρη.

Ληπτέα μέτρα μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων.

Ὡς ἀπέδειξε τὸ πρόσφατον παρελθόν, καὶ μετὰ τὴν ὀριστικὴν, ἴσως βεβιασμένην ἐνίοτε, ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων, ἐπ’ ἀρκετὸν χρόνον δὲν ὑπάρχει πλήρης βεβαιότης τελείας ἐξαλείψεως τῆς νόσου. Ἰδίως μετὰ τὴν γενομένην τελευταίως διαπίστωσιν ἐν Γερμανίᾳ, ὅτι ὁ Ἀφθώδης Πυρετὸς πολλάκις διατρέχει ἄνευ κλασσικῶν συμπτωμάτων εἰς τοὺς χοίρους, ὀφείλομεν νὰ ἐξα-

κολουθήσωμεν τὴν ἐπαγρύπνησίν μας καὶ μετὰ τὴν ἄρσιν τῶν ὑγειονομικῶν μέτρων. Οὕτω συνιστῶμεν κυρίως :

Αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν πρὸς ἐξαγωγήν ἐξ ἐκάστου Νομοῦ ζώων, ἅτινα δέον νὰ ἔχουν ἐμβολιασθῇ πρὸ 20 ἡμερῶν τοῦλάχιστον.

Συγκέντρωσιν καὶ παρατήρησιν τῶν ζώων τούτων ἐπὶ 15 ἡμέρων πρὸ τῆς φορτώσεώς των. Ἐλεγχον τῆς μεταφορᾶς καὶ κατὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὸν προορισμὸν των.

Ἐπίσης ἔλεγχον τῶν μετακινουμένων ποιμνίων, ἅτινα ἐπίσης δέον νὰ ἔχωσιν ἐμβολιασθῇ πρὸ 20 ἡμερῶν.

Σχολαστικὴν ἀπολύμανσιν τῶν μέσων μεταφορᾶς τῶν ζώων.

Ἐκ τῆς μακρᾶς αὐτῆς ἀνασκοπήσεως τοῦ προβλήματος τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ εἰς τὴν χώραν μας προκύπτει ὅτι ἀγὼν κατὰ τῆς νόσου, δυσχερὲς καὶ ἐπίπονος πολλάκις, ἀπαιτεῖ συντονισμὸν τῶν ἐνεργειῶν, εὐρεῖαν δικαιοδοσίαν τῶν Κτηνιατρικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἄφθονα οἰκονομικὰ μέσα.

Μὲ τὴν ἐξέλιξιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβον σήμερον τὰ μέσα ἐπικοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, καθὼς ἐπίσης καὶ μὲ τὴν τεραστίαν ἀνάπτυξιν τοῦ διεθνοῦς ἐμπορίου τῶν κρεάτων, οὐδεμία χώρα αἰσθάνεται ἀσφαλῆς ἐκ τοῦ Ἀφθώδους Πυρετοῦ. Συνεπῶς, ἵνα προστατεύσωμεν τὴν κτηνοτροφίαν μας, ἀνάγκη νὰ λάβωμεν ἐγκαίρως μέτρα προστατευτικὰ καὶ νὰ ἔχωμεν ἔτοιμον πλήρες πρόγραμμα ἀντιμετωπίσεως τῆς νόσου ἐντὸς τῆς χώρας μας.

R E S U M É

ENSEIGNEMENTS DES DERNIERES EPIZOOTIES DE FIEVRE APHTEUSE EN GRECE ET PROGRAMME DE LUTTE CONTRE LA MALADIE

Par

J. KARDASSIS

Etu diant l'introduction, l'évolution et la lutte des dernières épizooties aphteuses en Grèce, l'auteur en tire des conclusions sur lesquelles il se base pour élaborer un plan de protection du pays de la maladie.